

Zpráva ze služební cesty do Istanbulu

Mezi 7 pahorky se rozkládá 11 milionové město Istanbul, dříve nazývaný Cařihrad. Na pozvání turecké strany, zapojené do programu Leonardo da Vinci, vyrazilo koncem listopadu do Istanbulu 8 ředitelů pražských středních škol a odborných učilišť. Diskutovalo se o stážích tureckých středoškoláků v pražských školách. Pro rok 2012 je prozatím domluvena stáž tří skupin po 15 studentech, vždy se dvěma učiteli, na Střední zdravotnické škole, kterou reprezentovala v této misi její ředitelka PhDr. Ivanka Kohoutová, Ph.D.

Ale kdo byli další zúčastnění ředitelé?

Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště z Prahy - Čakovice zastupovala její ředitelka Mgr. Věra Nováková, Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště Horky nad Jizerou ředitel Mgr. Vratislav Morava. Obě tyto školy vychovávají dorost do gastronomických oborů a turistiky. Nutno dodat, že právě tyto obory jsou pro tureckou stranu hodně zajímavé. Ve středu pozornosti byl i JUDr. Petr Hanzl, ředitel Střední školy veřejnoprávní a VOŠ, společnosti TRIVIS, prevence kriminality a krizového řízení, Praha, s.r.o. Vyšší odbornou školu oděvního návrhářství a Střední průmyslovou školu oděvní zastupovala ředitelka školy Ing. Marta Chvojková, která reprezentovala v Turecku velmi vítanou a oblíbenou tematikou. Vzhledu žen a jejich oblečení se tam dnes přikládá mimořádná důležitost. Osvěžením celé skupiny byl Mgr. Jan Cigánik, ředitel Středního odborného učiliště kadeřnického z Prahy 8. Kouzlit s dlouhými vlasy a vytvářet z nich umělecká díla, to je pro hostující stranu také přitažlivé a atraktivní, možná se úpravě vlasů věnují více než my v Čechách. Další populární tematiku přivázel ředitel Ing. Milan Vorel. Automobily a počítače jsou samozřejmě šlágrům i v Turecku a tak o Střední odbornou školu a Střední odborné učiliště na Praze 10, Weilova, byl mimořádný zájem. Obchodní akademii z Kubelíkovy z Prahy 3 zastupovala ředitelka Ing. Eva Kocandová. Důležitost účetnictví a znalosti z ekonomie jsou alfou a omegou dobrého státního hospodářství a to v žádném případě turecká strana nepodceňuje. Její snahy jsou cíleně jednoznačné, co nejrychlejší vstup země do Evropské unie.

A závěr? Jestliže se studentské stáže, většinou v délce 2 – 3 týdnů, na výše jmenovaných školách osvědčí, pokračovat by se mělo i v roce 2013.

Ale nejen jednání byla v programu pobytu. Oddych v kavárně U sedmi pahorků (7 tepe) nám poskytl obdivuhodný výhled na osvětlenou metropoli s bosporským průlivem. To město dýchalo jinak než Praha, svojí gigantičností se svou evropskou a asijskou částí, je opravdu symbolickou branou do Asie.

Také dopolední projížďka lodí po Bosporu byla příjemným zážitkem se závanem čerstvého mořského vzduchu. Slunečno, ale i mírně větrno, taková byla cesta lodí s čajem pro zahřátí. Jak skvělá příležitost obdivovat Istanbul po obou březích průlivu.

Při našem pobytu jsme nemohli minout Modrou mešitu (postavena v letech 1609 – 1616), nejkrásnější v Istanbulu, která pojme 7 500 věřících. Lze ji obdivovat dokonce přímo z moře. 6 štíhlých minaretů a kopulová konstrukce patří k vrcholům osmanské architektury. Postavit ji dal sultán Ahmet I. s tím, aby byla plná světla a elegance. Tu největší mešitu jsme ale už nestihli, tam se může modlit najednou 11 500 věřících. Muži klečí v přízemí, ženy jsou na balkonech. Do mešity jsme šli jen v ponožkách, boty v igelitových sáčkách. Všude koberce a pro nás neznámé charizma.

No a dárky pro své blízké? Turecký bazar je jistě impozantní, ale tzv. Velký bazar je labyrintem chodeb, který se mohl pro mnohé z nás stát bludištěm a tak jsme se raději drželi ve skupinkách. Nebylo vhodné riskovat, že se tam někdo ztratí!

Oficiální návštěva dívčí školy, jednoduše dokonalé. Bylo znát, že přípravami na náš příchod žily studentky více dní. Dívky v krojích se pohybovaly v ladném tanci s přesnými pohyby. Desítka dívek preciznost sama, předvedla tradiční turecké tance. Jiné studentky uvařily a roznášely oběd. Každá přidávala na talíř něco jiného, zkrátka bylo to napínavé. Nové neznámé chutě a vjemy nás pohlcovaly celý pobyt.

Tato dívčí škola s více jak tisícovkou studentek ve stejnokrojích se nacházela v asijské části města a její ředitelka by obstála i v nejpřísnější kritice. Nechyběl jí úsměv, grácie, ale měla autoritu a nekázeň tu pro naše oči neexistovala. Technická střední dívčí škola Sabiha Gökcen, je pojmenována po adoptivní dceři zakladatele moderního Turecka, presidenta Kemala Atatürka, která se stala první ženskou pilotkou Turecka. Škola se orientuje na obory Textil, Gastronomii a služby, Grafiku, Rozhlas a televizi, Kadeřnictví a kosmetiku. Na 250 studentek navštěvuje školu dálkově o víkendech. Součástí komplexu je i vzorová mateřská školka, která se snaží zajistit dětem maximální estetičnost prostředí, výuku anglického jazyka s pomocí písniček, ale nechybí tu ani počítače.

Naše delegace absolvovala i návštěvu Střední školy služeb, rovněž v asijské části, mimochodem ta evropská část Istanbulu je větší. Třídy a dílny byly však již v podvečer prázdné a tak jsme ocenili pohostinnost hostitelů, ochutnávali sladkosti jejich vlastní výroby a těšili se na večer, kdy již snad ochutnáme i něco slaného. Splnilo se to v Nakkas Restaurantu, kde jsme jedli jehněčí, skopové, kuřecí, mleté maso a další nám neznámé pokrmy.

Opakovaně nás zástupci turecké strany žádali o maximální pomoc při stážích studentů. „Jsou to naši pokračovatelé, turecké vládě a nám všem jde o jediné – posunout úroveň vzdělanosti výš a dát ji evropské dimenze.“

Mgr. Eva Vaňurová
Střední zdravotnická škola, Praha 10, Ruská 91